

lernes Indretning, Ventilering etc., da turde vi vel ogsaa heri finde et Moment til, at Branchen nyder en passende Beskyttelse.

I høi Grad mistrøstende bliver det, naar en Fabrikation er saaledes stillet, at den efterhaanden tvinges hen imod alene at beskæftige sig med de mere værdiløse Fabrikata.

Men! mener man: Røg- og Straatobakfabriker beskæftige ikke mange Personer! da er dette Synspunkt heller ikke korrekt.

I Kjøbenhavn, hvor der findes forholdsvis faa (13) Fabriker af denne Kategori, arbejder der i disse 269 Mænd og Kvinder og 280 Børn. Indtægten for Mænd kan ansettes til 14 à 26 Kr. ugentlig, for Kvinder til 7 à 10 Kr., Børn ca. 1½ Kr. ugentlig (Halvdags-Arbejde.)

Gaa vi derimod til Provindsbyerne, da findes der i næsten hver eneste ikke altfor ubetydelige By en Tobakfabrik, og vilde man rette en Forespørgsel til Byens Raad eller Fattigvæsen, om de helst vilde udbære deres Tobakfabrik, da vilde man sikkert faae et Svar bestemt i Favør af Fabrikken.

Ifølge Oplysninger, indløbne fra 12 Provindsbyer, beskæftiges i disse 25 Røg- og Straatobakfabriker 500 Mænd og Kvinder, 780 Børn. Fra det betydelige Antal Fabriker i de øvrige Byer mangler Oplysning.

Vi have hidtil holdt os til de Punkter, der i og for sig tale for at værne vor Industri.

Men bliver det dog ikke, naar man ser hen til Forholdene i Udlandet, noget skrigen ubilligt, at vor Toldlovgivning vil gjøre vore Tobakfabriker til de ugunstigt stillede i hele Verden. Vi have tidligere fremlagt Beviser for, at Saadant er Tilfældet, og skulle kun fremdrage 2 Lande, da Forholdene her ere mere karakteristiske og af størst Betydning, nemlig Tydskland og de Nordamerikanske Fristater.

Tydskland er det mest tobaksforbrugende Land i Verden, Nord-Amerika det mest tobaksproducerende Land, og disse 2 Lande beskytte Røg- og Straatobak, Tydskland med ca. 42 Dre pr. Pd., Nord-Amerika med 205 Dre pr. Pd., medens her foreslaas 5 Dres Beskyttelse*).

Idet altsaa andre Landes Toldsatser udelukke Tanken om en Affætningskilde for vort Fabrikat, aabner den lave Beskyttelse her vort Marked for andre.

Til Slutning kun følgende Ord: Vi udtale Intet om, at vore Fabriker ville gaa til Grunde eller om, at vi selv ville nedlægge dem osv. Vi vide, at Staten ingen Forpligtelse har overfor disse, og at, naar det almindelige Liv kræver det, saa falder de enkelte Fabrikers eller de dertil knyttede Arbeidsklassers Interesje til Jorden. Men naar det nu engang er kommet til at hedde i Lovforslaget, at Toldloven er udarbejdet under et billigt Hensyn til, at den bestaaende Industris Interesje varetages, saa spørge vi: Hvorfor skal denne Industri undergraves, hvorfor skal der netop for denne udfindes det mindst mulige Minimum af Beskyttelse?

Kjøbenhavn, den 4de Februar 1883.

C. Nobel.

Chr. Augustinus.

Jørgen Bech.

N. M. Hirschsprung & Sønner.

F. Lichtenberg.

Julius Adler.

Herm. Krüger,

W. F. Schrams Efterfølger.

Kée & Bay.

N. F. Bonnefens Efterfølger.

Johannes Schiøtz.

Carl Wefsch.

C. Jensen.

For Tobakfabriken „Holland“:

C. Rabell.

*) For at undgaa Usigtighed anføre vi, at der paa Raa-Tobak i Nord-Amerika ganske vist ogsaa er Indførelstold (140 Dre pr. Pd.), men paa Grund af Landets uhyre store og udmærkede Tobaksavl, er det indførte Kvantum procentvis forsvindende.